

Granito di Belmonte. Kakor znano, se je svoj čas sprl z našim zunanjim ministrom.

Narodna pogajanja v Pragi so zopet popolnoma pretrganja. Zopet ni prišlo do sporazumljenja med Nemci in Čehi. Gospodarska škoda, ki sledi tej norosti, je naravnost velikanška.

Ljudsko štetje je v nekaterih mestih že končano. Dunaj ima n. pr. 2,004.291 prebivalcev (pred 10 leti jih je imelo 1,648.335). K temu pride še 26.543 aktivnih vojakov.

Prvaško gospodarstvo. Slovenski listi vedno vpivajo, koliko občinskega denarja izdaja mesto Gradec v nemško-narodne namene. Ako vse skupaj zračunamo, znaša ta svota letnih 6155 K, kar za tako veliko mesto gotovo ni pretirano. V Ljubljani pa gospodarijo že leta sem slovenski narodnjaki. Glasom zadnjih podatkov izdajajo ti prvaki v enem letu v narodne namene 62.200 K. Premisliti se mora, da ima Ljubljana le 40.000 prebivalcev, vendar pa izdaja 10 krat več nego Gradec v narodne namene. Ni čuda, da je ta prestolica prvaškega gospodarstva in prvških polomov tako grozovito zadolžena, da njeni prebivalci že komaj izhajajo od samih plačil. Občina je prvakom ravno tudi le molzna krava v njih politične namene.

Stajersko-kranjska železniška konferenca. Da se doseže nekak sporazum glede nameravane zgradbe novih za zvezo Dunaj-Dalmacija-velevažnih železnic, sklicala se je konferenca, ki se je vršila 14. t. m. v Gradcu. Za Stajersko so se jo udeležili Edmund grof Attems, deželni odbornik dr. Link in deželni poslanec Jos. Ornič, ki se je za te načrte že velikih zaslug pridobil. Kranjsko deželo pa sta zastopala deželni glavar pl. Šuklje in stavbeni nadsvetnik Klimar. S to konferenco napravil se je v tem vprašanju velik korak naprej.

40 letnico praznuje te dni nemška država. kakor znano, je bila preje razkosana v male državice. Po vojski l. 1870/71, v kateri so bili Francozi grozovito premagani, posrečilo se je velikemu Bismarcku, zediniti te državice v enem skupnem cesarstvu. Prvi cesar je bil dotedanji pruski kralj Viljem I. V teh 40 letih postala je Nemčija močna in krepka. Obenem postala je pa tudi najzvestejša zaveznica naše države.

Na Rumunskem zahteva vlada 200 milijonov frankov za armado. Vojaški moloh žre pač po celem svetu kri in mozek narodov.

Dopisi.

Iz okraja sv. Lenart sl. g. Ljubi „Stajerc“, vredno bi bilo, da bi enkrat delo našega Roškarja in njegovih prijateljev v okrajnem zastopu malo ožigosili, ker to delo je za nas plačevalce naravnost nevarno, ter nam bode gotovo višje doklade prineslo. Preglejmo si samo zidanje ceste. Mi nismo nasprotniki dobrih cest, ali kako se pri nas zidajo, je škandal. Preglejmo si zidanje ceste skozi občino Porčič, katera se že 10 let gradi in še vedno ni gotova. Na kratak del je gotova, na kratak del začeta in večji del pa še taka, kakor je bila. Tisti deli ki so začeti in niti gotovi niso, pa so že za popravilo. Tedaj dvojno delo in dvojno plačilo! Saj Roškar in Kramberger ne plačata, pač pa kmeti. Ta cesta še ni gotova in začel, pa samo začel je okrajni zastop zidati cesto skozi Senarsko na Sv. Anton. Zakaj so to cesto samo zidati začeli? Da bi volilce goljufali, ker obečajo jo že od Abrahama sem. In s to cesto ravno tako delajo, kakor z ono skozi Porčič. En del začeti, nič gotovo, tako da sedaj nihče ne more več voziti. Zakaj pa bi se ne bi tisti deli ceste, katere so začeli delati, tudi izgotovili? Zakaj pa je okrajni zastop od občine Senarske že prej denar zahteval za to cesto, kak še so je merili? In zakaj še okrajni zastop od te občine sedaj več zahtevlje, ko še vendar to delo ni toliko veljalo, kakor je ta občina plačala? Ako mora občina toliko denarja šteti, si lahko sama ceste zida. Zida znabiti okraj dele ceste samo zato, da bode potem lahko višje doklade zahteval? Ako ima tajnik Kramberger toliko časa, da lahko proti nemški šoli agitira, mora tudi za okraj čas imeti. Ker nemške šole ne bode Kramberger in tudi ne okraj plačali, pač pa to kar okrajni zastop preveč in skozi nečuvnost za okrajne ceste izda! To nedeljo 22. t. m. ob

3. uri bode v sv. Lenartu shod. Na tem shodu bode treba tudi o prvškem gospodarstvu v našem okraju govoriti.

Iz Vurberga. Smešnica: (V hišo stopi gospod, ki se je nekoč zaklel, da ne prestopi praga dotične hiše. Šlo se je menda tistikrat za nekega zgubljenega otroka. Ker pa so se bližale zopet občinske volitve, trebalo se je vendar ponizati, ker v tej hiši je — moč). Na pragu sreča domačo dekle Paulo. Gospod: Kako si blede, Paula! Kaj ti je, vsaj nisi bolna? Paula: Tako nekako, slabo mi je. On: Sirotica! dal ti bom jaz nekaj, da ti bo bolje. Na! Ona: Oh gospod, kako ste dobri! (z hvaležnim pogledom). On: Kaj boš hvalila saj ne stane več kot 10 kron. Ona: Oh gospod, kako ste dobri! (z ljubeznivim pogledom). Janez ki je videl je rekel, da je bila pijača, Meta ki je tudi videla je rekla, da je bila — maža. Naj bo kakor hoče, Paula je zdrava in tudi rudeča, odkar zahaja gospod zopet v hišo.

Vurberg. Saj Vam je menda znano, gosp. urednik, da je naša fara in občina v obče strogo pobožnega mišljenja. Da je fara pobožna, je pač zasluga našega gosp. župnika. Če pa ima g. župnik tudi za občinsko upravo enake zasluge, presodite Vi, gosp. urednik. Znano je namreč, da je glava vsega političnega in volilnega gibanja župnik. Občina ima nad 6.000 K. v hranilnah, 400 K v posojilih, 1.600 K v obligacijah, toraj nad 8.000 K, kar kaže skrbno gospodarstvo občinskega odbora pod pokroviteljstvom župnikovim. Na kak način prištedi občina ta denar, hočem Vam, g. urednik, v naslednjih vrstah pokazati; samo če date to v natis, uzegne krčiti celo papir, če se bo pisalo nanj, kako skrbi občina za reveže. Občinski ubožec Jože Golob je hodil od hiše do hiše. Pretečen teden (bil je že dalje časa bolan) oslabej je popolnoma. Da ne bi umrl pri hiši A. Štaneta, najel je imenovani posestnik dva moža, ki sta imela zavleči 80 letnega starčka h kmetu Francetu Krefl. Držala sta ga za pazuhe in vlekla, v tem ko je starec brusil z nogami po trdi zmrzjeni cesti. Ko je pa zagledala gospodinja od daleč, kakega gosta — dobijo k hiši, začela je vpiti in zmerjati, da se je razlegalo po vasi. Moža sta popustila nesrečneža pred listnjakom, od koder se je z zadnjimi močmi zavlekel v hlev. Menda so tudi v hlevu pozabili na njega; šele drugo jutro so ga preiskali, ker se ves čas zganil ni, kajti bil je mrtev. Zanimivo je tudi, da je Franc Krep sin Janeza Krefl, gostilničarja in veleposestnika, o katerem je bila še pred nedavnim časom polna vsa javnost, in kateri pri vseh mogočih prilikah z „Bog nas vidi“ in „Bog je pravičen“, svojo pobožnost izraža. Tudi

je zanimivo, da je Janez Krefl ni sprejemal tega reveža pod streho, kak je določil občinski odbor; le nekaj dni pred smrtjo, pravijo da je prenočil v kónjskem hlevu Kreflovem, pa še tedaj je baje dobil siromak zjutraj z bikovico čez pleča, ker ga hlapec ni našel tam, kamor so ga zvečer položili. (Če je to gotova rasnica, Vam bom prihodnjič poročal.) Krefl! „Bog je pravičen“. — Pred leti je umrla ženska sirota. Hodila in vlačila so jo slednjič bolno od hiše do hiše. Slednjič dalo jo je županstvo vendarle prepeljati v bolnišnico, pa prepozno; umrla je na vozu brez tolažbe sv. vere, ki ji je v občini toliko... Pred nedavnim časom zbolel je občinski ubožec Cvetko. Vlačili so ga jednako prejšnjim. Slednjič ga ni hotel nikdo več sprejeti, ker se je bal, da bi mu umrl, ter s tem občutne stroške napravil; ker občinski naš urad, ne plačuje rad. Slučajno imel je ravno takrat konjederec ali šintar opravka v bližini dotične hiše, kjer se je nahajal imenovani ubožec. Čujtel! Naprosil je nekdo šintarja, naj naloži še to „nadlogo“ in jo zapelje v bolnišnico. Konjederec se je pošalil, da kogar ima on enkrat v rokah, ne bo več nadlegoval nikogar. In res, ko je pripeljal iz Krčevin na okrajno cesto, ni bilo več Cvetka med živimi. — Pa vsaj ni šintar zastoj vozil? Pač? — Toliko za danes od občine, njenih članov itd. V prihodnjic več v drugih zadevah. Gospodu župniku bi pa svetovali, da bi tudi v takih stvareh s svojo politično modrostjo delovali na in za blagor revežev.

Opazovalec.

Dornava pri Ptuju. Res redek slučaj, da bi kmet kmeta učil. Dne 15. januarja t. l. je prišel na željo naših občanov vzoren kmetovalec g. Vičanski Škerlec od Velike Nedelje na gospodarski shod, ki je bil na ta dan sklican za našo precej veliko vas. Gosp. predavatelj Škerlec nas je v jednatih in prijaznih besedah marsikaj koristnega za blagor kmeta iz svojih 18 letnih gospodarskih izkušenj podučil. Njegove poljudne besede o napravi novih travnikov, o pripravljanju semen za setev s strojem in o deteljni setvi po najnovejši iznajdbi so vplivale močno in čudno na nas zborovalce, ter smo sklenili, da začnemo tudi mi te naprave. Razložil nam je tudi napake pri poljskih rastlinah, ki jih imamo na naših njivah vsled ozkih ogonov s štirimi brazdami, kar v resnici priznamo. Velevažnega pomena za nas je tudi bilo, ko je gosp. Škerlec v 20 minutah v brzoparilniku „Alfa“ klajo skuhal, ter smo potem skusili krompir in repo, kar je bilo v resnici tako kuhano, kakor je prej povedal. Ta brzoparilnik „Alfa“ je pripeljal ta dan sem nam znani kmetovalec iz Cunkovec, kar smo tudi željno pričakovali. Po naši vasi

Boj z anarhisti.

Poročali smo že o boju, ki ga je imela policija v Londonu z ruskimi anarhisti. Kakor znano, so ti anarhisti ustrelili več policajev. Potem so se skrili v neki hiši, iz katere so ure dolgo na policijo in vojake streljali. Končno so tudi hišo zažgali in našli v plamenih svojo smrt. Naša slika kaže gorečo hišo po boju v trenutku, ko nastopa požarna bramba, da zaduši plamena.

Nach der Beschussung der Anarchisten-Burg in Houndsditch (London)

Zadnji čas je!

Kdor še nimá

„Stajercovega“

kmetškega

koledarja,

naj si ga takoj nabavi!